

103

Gjöld.

1. Lánað út gegn fasteignarveði og 4% vöxtum	2010,00	
2. Til jafnaðar gegn 4. og 5. tekjulíð	750,00	
3. Eptirstöðvar við árslok 1887:		
a, í veðskuldabryfum	16660,00	
b, í ógreiddum vöxtum	12,00	
c, í peningum	671,54	17343,54
		<u>Gjöld alls</u> 20103,54

Íslands Suðuramt, Reykjavík 16. febr. 1888.

E. Th. Jónassen.

104

Yfirlit

yfir fjárhag sýsluvegasjóða í norður- og austuramtinu 1887.

1. Húnavatnssýsla.

	Tekjur:	kr. aur.	kr. aur.
Eign frá fyrra ári		878 48	
Sýsluvegagjald		930 02	
Aðrarar tekjur		113 70	1922 20
	<u>Gjöld:</u>		
Vegabótakostnaður		1083 51	
Önnur gjöld		531 60	
Eign til næsta árs		307 09	1922 20

2. Skagafjarðarsýsla.

	Tekjur:		
Eign frá fyrra ári		28 22	
Sýsluvegagjald		990 85 ¹ / ₂	1019 07 ¹ / ₂
	<u>Gjöld:</u>		
Vegabótakostnaður		669 48	
Önnur gjöld		332 00	
Eign til næsta árs		17 59 ¹ / ₂	1019 07 ¹ / ₂

(Framhald).

STYRKUR ÚR LANDSSJÓÐI

samkvæmt fjárlögum fyrir árin 1888 og 1889

10. gr. C. 5. b.

Veittar 75 kr. til endurbóta á vegkaflanum frá Elliðaánum að Leirvogum í Mosfellssveit og 40 kr. til ruðnings á veginum yfir Hellisheiði og á Kambavegi.

13. gr. A. b. 2.

Hvanneyrar prestakalli í Eyjafjarðarprófestsdæmi veitt 300 kr. bráðabyrgðaruppbót fyrir fardagaárið 1888—89.

Nýútkomið í A-deild Stjórnartíðindanna.

AUGLÝSING um bóluþótt í Marseille og á Sikiley, og um bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum þaðan til Íslands og fl., undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland 8. nóvbr. 1888 (A. n. 16, bls. 62—63).

Yfirlit

104

yfir fjárhag sýsluvegasjóða í norður- og austuramtinu 1887. (Niðurlag).

3. Eyjafjarðarsýsla.

	Tekjur.		kr. a.
Eign frá fyrra ári	227 37		
Sýsluvegagjald	1125 75		
Borgað vegabóttagjald Arnarneshrepps 1886	155 98		
Aðrar tekjur	22 95		
Skuld	<u>321 24</u>	1853 29	
	Gjöld:		
Skuld frá fyrra ári	412 30		
Vegabótakostnaður	1143 71		
Til jafnaðar færast	155 98		
Útistandandi sýslusjóðsgjöld	<u>141 30</u>	1853 29	

4. Suður-Þingeyjarsýsla.

	Tekjur:		
Eign frá fyrra ári	438 24		
Sýsluvegagjald	898 30		
Skuld við reikningshaldara	<u>295 63</u>	1632 17	
	Gjöld:		
Vegabótakostnaður	<u>1632 17</u>	1632 17	

5. Norður-Þingeyjarsýsla.

	Tekjur:		
Eign frá fyrra ári	317 71		
Sýsluvegagjald	<u>390 35</u>	708 06	
	Gjöld:		
Vegabótakostnaður	567 62		
Eign til næsta árs	<u>140 44</u>	708 06	

6. Norður-Múlasýsla.

	Tekjur:		
Eign frá fyrra ári	1360 03		
Sýsluvegagjald	1342 76		
Skuld við reikningshaldara	<u>593 31</u>	3296 10	
	Gjöld:		
Vegabótakostnaður	<u>3296 10</u>	3296 10	

30. dag nóvembermán. 1888.

104 7. Suður-Múlasýsla.

	Tekjur:	kr. a.
Eign frá fyrra ári	1154 46	
Lán, sem sjóðurinn hefur tekið	1400 00	
Sýsluvegagjald	1542 80	4097 26
	Gjöld:	
Lán, sem sjóðurinn hefur tekið	1400 00	
Borgað af lánum þessum	700 00	
Vegabótakostnaður	1494 78	
Önnur gjöld	66 00	
Eign til næsta árs	436 48	4097 26

Skrifstofu Norður- og Austuramtsins, 4. oktbr. 1888.

J. Havsteen.

105
3. nóv.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu út af spurningu um borgun fyrir birtingu á stefnum, dómum eða yfirvaldsúrskurðum í faðernismálum, og um gjald fyrir lögtak og fjárnám fyrir framfærslueyri. — Með þóknanlegu brjefi, dags. 31. f. m., hafið þjer, herra amtmaður, sent mjer erindi sýslumannsins í Rangárvallasýslu, dags. 13. ág. þ. á., þar sem hann beiðist leiðbeiningar amtsins um það, hvort þeir, sem annast birtingar á stefnum, dómum eða yfirvaldsúrskurðum í faðernismálum, eða gjöra lögtak eða fjárnám í slíkum málum, eigi fyrir þau verk heimtingu á borgun þeirri, sem ákveðin er í lögum nr. 3, 13. janúar 1882, og ef svo álitist, hverjum þá beri að greiða þá borgun. Hafið þjer, um leið og þjer, til leiðbeiningar fyrir sýslumenn og undirdómara, beiðist úrlausnar minnar um fyrirspurn þessa, látið það álit yðar í ljósi út af henni, að opið brjef 28. maí 1825, um meðferð faðernismála, standi enn í óhöggugu gildi þrátt fyrir útkomu ofanefndra laga 13. jan. 1882, og að eptir þessu opna brjefi beri enga borgun að greiða til þeirra manna, er birti stefnu eða dóm í barnsfaðernismálum fyrir undirrjetti eða gjöri lögtak eða fjárnám eptir undirrjettardómi eða yfirvaldsúrskurði, en um borgun fyrir birting yfirvaldsúrskurða í slíkum málum muni aldrei þurfa að verða spurning, þar sem nægilegt sje að birta úrskurðinn með brjefi sýslumanns eða bæjarfógeta.

Fyrir því skal yður til vitundar gefið, til þóknanlegrar leiðbeiningar, að jeg verð að vísu, eins og þjer, að álíta, að eigi sje næg ástæða til að ætla, að hin sjerstaka ákvörðun viðvíkjandi þessu efni, sem opið brjef 28. maí 1825 inniheldur, sje fallin úr gildi við útkomu laganna 13. jan. 1882, um borgun til hreppstjóra og annara, sem gjöra rjettarverk, en þar af leiðir að eins, eins og segir í nefndu opnu brjefi, að engin rjettargjöld þarf að greiða í barnsfaðernismálum fyrir undirrjetti, til dómara eða skrifara, og heldur eigi til stefnuvotta, en aptur á móti er í nefndu opnu brjefi ekkert minnst á fjárnám eða lögtak í barnsfaðernismálum, og þar sem engin önnur sjerstök ákvörðun er til, er veiti undanþágu í nefndum málum frá hinum almennu ákvæðum um gjöldin fyrir rjettarverk þessi í aukatekjureglugjörðinni, lögum 13. jan. 1882 og lögum 16. desbr. 1885, þá verða þessi almennu ákvæði að gilda einnig við innheimtu á framfærslueyri eptir dómum eða úrskurðum, enda sjest slíkt ljóslega í 28. gr. aukatekjureglugjörðarinnar, sem að eins ákveður, að borgun fyrir fjárnám í slíkum málum, skuli eiga óæðra sæti en krafa sú, er fjárnámið er gjört fyrir, og falla burtu, ef eigi fáist